

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/113/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316206922
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316206922.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov Mgr. Jozefa Mačejca a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Mesto Sereď, IČO: 306 169, adresa sídla Sereď, Námestie republiky 1176/10, zastúpený splnomocnencom: HARŠÁNY advokáti, s.r.o., IČO: 50 481 355, adresa sídla Trnava, Hlavná 31/15, proti žalovaným: 1/ I. B., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu D., 2/ C. B., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu D., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaného1/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. apríla 2018 č.k. 10C/175/2016-60 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v časti uloženia povinnosti žalovanému 1/ vypratať byt číslo X., vchod číslo X, nachádzajúci sa na prízemí v bytovom dome v D., na ulici L. D., súp. č. XX, postavenom na parcelách registra „C“, par. číslo 3074, 3075 a 3076 v katastrálnom území D., okres N., obec D., zapísaný na Okresnom úrade N., katastrálnom odbore na LV číslo XXXX s príslušenstvom a súčasťami do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému 1/ p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť vypratať byt číslo X, vchod číslo X, nachádzajúci sa na prízemí v bytovom dome v D., na ulici L. D., súp. č. XX, postavenom na parcelách číslo 3074, 3075 a 3076 v katastrálnom území D., parcely registra „C“, okres N., obec D., zapísaný na Okresnom úrade N., katastrálnom odbore na LV číslo XXXX s príslušenstvom a súčasťami do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal vzhľadom na rozsah odvolania za dokázané:

Žalobca je vlastníkom byt číslo X, vchod číslo X, nachádzajúci sa na prízemí v bytovom dome v D., na ulici L. D. súp. č. XX, postavenom na parcelách registra „C“, par. číslo 3074, 3075 a 3076 v katastrálnom území D., okres N., obec D., zapísaný na Okresnom úrade N., katastrálnom odbore na LV číslo XXXX.

1.2.2 Rodičia žalovaných uzavreli manželstvo 16. októbra 1954. Právny predchodca žalovaných (otec žalovaných) I. B. uzavrel 3. marca 1993 Nájomnú zmluvu č. 1/30/93, na základe ktorej začal so svojou manželkou (C. B.) užívať predmetný byt. I. B. XX. K. XXXX zomrel.

1.2.3 Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 25C/37/2012 vyplýva, že po smrti I. B. byt naďalej užívala jeho manželka C. B., ktorej žalobca dal 9. januára 2002 výpoveď z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. d) a c) OZ z dôvodu, že má dlh na nájmomnom a úhrade za plnenia poskytované s užívaním bytu vo výške 39.806,-Sk (k 30. novembru 2001) a že členovia domácnosti poškodzujú byt a spoločné priestory v dome a sústavne narušujú pokojné bývanie ostatných vlastníkov

bytov. Nakoľko žalovaná byt odmietala vypratať dobrovoľne, žalobca sa v predmetnom konaní domáhal uloženia povinnosti žalovanej predmetný byt vypratať a odovzdať ho žalobcovi. Súd takúto jeho žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením z 30. januára 2014 č. k. 9Co/170/2013-130 takýto rozsudok Okresného súdu Galanta zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne Okresný súd Galanta svojím rozsudkom zo 16. júna 2014 č. k. 25C/37/2012 rozhodol tak, že zaviazal žalovanú vypratať predmetný byt z dôvodu, že po platnom vypovedaní jej nájmu bytu, byt užívala bez právneho dôvodu. Takýto rozsudok napadla riadnym a včasným odvolaním žalovaná, avšak keďže v priebehu odvolacieho konania zomrela, Krajský súd v Trnave uznesením z 12. augusta 2015 č. k. 11Co/780/2014-197 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

1.2.4 Po smrti C. B. byt užívajú žalovaní.

1.2.5 Z dôvodu opatrnosti žalobca dal 23. februára 2018 žalovaným výpoveď z nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. d/ OZ z dôvodu, že hrubo porušujú svoje povinnosti tým, že neplatia nájomné a úhrady za užívanie bytu za dlhší čas ako tri mesiace. Žalobca vo výpovedi uviedol, že výpoveď žalobca dáva kvôli právnej istote, aj keď podľa jeho názoru žalovaní užívajú byt bez právneho dôvodu a bez nájomného vzťahu. Týmto listom žalobca neuznal alebo nezaložil zmluvný vzťah vrátane nájomného vzťahu medzi Mestom D. a žalovanými. Ku dňu podania výpovede z nájmu bytu žalobcom dlh žalovaných na nájomnom a úhradách za užívanie bytu za rok 2016 predstavoval sumu vo výške 540,84 eur, za rok 2017 sumu vo výške 1.323,90 eur a za rok 2018 - január sumu vo výške 135,21 eur.

1.2.6 Okresný súd Galanta svojím uznesením z 27. januára 2015 č. k. 10C/130/2015-40 zamietol návrh navrhovateľa I. B. (v tomto konaní žalovaného 1/) na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi (v tomto konaní žalobcovi) zdržať sa konania smerujúceho k jeho vystaňovaniu z predmetného bytu. Toto rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave z 21. apríla 2015 č.k. 25Co/189/2015-61.

1.2.7 Žalovaný 1/ vo výpovednej lehote (do 26.5.2018) žalobcovi nepreukázal, že ku dňu doručenia mu výpovede (26.2.2018) bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov (vážne zdravotné problémy, trvalá invalidita, starostlivosť o invalidné dieťa, prípadne iné dôvody, pre ktoré by sa nemohol riadne zamestnať) a nedoplatok na nájomnom a na úhradách za užívanie vypratať sa majúceho bytu žalobcovi (vo výpovednej lehote) neuhradil.

1.2.8 Žalovaný 1/ neuplatnil neplatnosť výpovede na súde. Zároveň netvrdil a ani nepreukázal, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, ani že na jeho strane sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu bolo potrebné poskytnúť prístrešie.

1.2.9 Žalovanému 1/ nevznikol nárok na bytovú náhradu.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok vlastníka na ochranu jeho vlastníckeho práva (vypratáním bytu) proti neoprávneným zásahom - užívaním jeho bytu žalovanými 1/ a 2/ bez právneho dôvodu a to podľa § 126 ods. 1 v spojení s ust. § 710 ods. 3, § 711 ods. 1 písm. d), § 712a ods. 3 a ods. 4 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení).

1.4 Nakoľko z dokazovania vyplynulo, že žalovaný 1/ v čase rozhodovania súdu prvej inštancie byt žalobcu užíval bez právneho dôvodu, uložil mu povinnosť byt spolu s príslušenstvom a jeho súčasťami bez náhrady vypratať a odovzdať žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ ako spoločne a nerozdielne zaviazaným priznal náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 C.s.p. a vecne vznikom nároku žalobcu na plnú náhradu trov konania pre jeho plný úspech v spore.

2.1 Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním len žalovaný 1/ s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby žalobcu.

2.2 V odvolaní namietal, že jeho matka C. B. dlh na nájomnom a úhradách za užívanie bytu v sume 39.806,- SK uhradila v splátkach a nevie z akého dôvodu žalovaný s ňou neuzatvoril nájomnú zmluvu, ktorou by jej prenechal predmetný byt do užívania, najmä keď ju ubezpečoval, že ak bude dlh splácať, nikto ju z bytu nevyhodí.

2.3 Svoj dlh na nájomnom a úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu je ochotný žalobcovi zaplatiť.

3. Žalobca odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalovaného 1/ sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), pričom žalobca bol informovaný o mieste a čase VVR aj elektronickými prostriedkami (§219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5. Predmetom konania je žaloba o vypratanie a odovzdanie žalobcovi byt číslo X, vchod číslo X, nachádzajúci sa na prízemí v bytovom dome v D., na ulici L. D., súp. č. XX, postavenom na parcelách reg. „C“ parc. číslo 3074, 3075 a 3076 v katastrálnom území D., okres N., obec D., zapísaný na Okresnom úrade N., katastrálnom odbore na LV číslo XXXX s príslušenstvom a súčasťami na tom skutkovom základe, že žalovaný 1/ užíva predmetný byt vlastnícky patriaci žalobcovi bez právneho dôvodu, nakoľko jeho právo nájmu k bytu vôbec nevzniklo, resp. zaniklo výpoveďou z 23.2.2018 dňom 26.5.2018. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

6. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania predmetom odvolacieho konania je posúdiť opodstatnenosť námietok odvolateľa, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, vykonané dokazovanie nesprávne vyhodnotil a to najmä, že z dokazovania dospel k nesprávnemu záveru, že žalovaný 1/ užíva byt bez právneho dôvodu a tak má žalobca právo domáhať sa vypratania bytu.

7. Podľa ust. § 387 ods.1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovaného 1/ s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9.1 Pokiaľ námietky smerujú k právnemu posúdeniu veci odvolací súd dodáva:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne

zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

9.2 Podľa § 123 O.z., vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

9.3 Podľa § 126 ods. 1 O.z., vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnenne zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

9.4 V zmysle vyššie uvedeného, obsahom vlastníckeho práva je právo vec držať (ius possidendi), užívať (ius utendi), brať plody (ius fruendy) a s vecou nakladať (ius disponendi), pričom právnu ochranu používajú všetky obsahové zložky tvoriace vlastníctvo. V prípade neoprávneného zadržovania nehnuteľnej veci sa vlastník veci môže domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva žalobou na vypratanie nehnuteľnosti a jej odovzdanie vlastníkovi. Pre úspešnosť takejto žaloby je potrebné preukázať, že nehnuteľnosť užíva iná osoba, odlišná od vlastníka a táto ju nie je ochotná vydať, že držba veci inou osobou je neoprávnená a žalobu podal vlastník veci.

9.5 Podľa § 688 O.z., nájomca bytu a osoby, ktoré žijú s nájomcom spoločnej domácnosti, majú popri práve užívať byt aj právo užívať spoločné priestory a zariadenia domu, ako aj požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu.

9.6 Podľa § 710 ods. 1, 3 a 4 O.z., nájom bytu zanikne písomnou dohodou medzi prenajímateľom a nájomcom alebo písomnou výpoveďou (1). Ak bola daná písomná výpoveď, skončí sa nájom bytu uplynutím výpovednej lehoty. Výpovedná lehota je 3 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola nájomcovi doručená výpoveď. Prenajímateľ môže nájomcovi písomne určiť dlhšiu výpovednú lehodu. Na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (3). Ak bola daná výpoveď z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d), že nájomca nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a preukáže, že ku dňu doručenia výpovede bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, výpovedná lehota sa predlžuje o ochrannú lehodu, ktorá trvá 6 mesiacov.

9.7 Podľa § 711 ods. 1 písm. d) O.z., prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce mu z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako 3 mesiace, alebo tým, že prenechal byt alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa.

9.8 Podľa § 712a ods. 3 O.z., ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, nájomca má právo len na náhradné ubytovanie. V iných prípadoch skončenia nájomného pomeru z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomca nemá právo na bytovú náhradu; ak ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie.

9.9 Vyššie citované ustanovenie § 688 O.z. majúce charakter kogentnej právnej úpravy zabezpečuje nájomcovi ako aj osobám, ktoré žijú s nájomcom v spoločnej domácnosti právo užívať byt (vlastnícky patriaci inej osobe), užívať spoločné priestory a zariadenia domu ako aj požívať iné plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu. Práva členov domácnosti nájomcu sú však limitované právami samotného nájomcu. Svojou povahou sú teda akcesorickými právami a zanikajú najneskôr s právom nájomcu. Právo nájomcu byt užívať v zmysle vyššie uvedeného zaniká okrem iného aj vypovedaním nájmu bytu podľa § 711 ods. 1 písm. d) O.z. vlastníkom bytu, okrem iného aj z dôvodu, že nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako 3 mesiace (ako to bolo aj v prejednávanej veci). Za hrubé porušenie povinností je v tomto prípade treba považovať také neplnenie, ktorého výška predstavuje ku dňu doručenia výpovede sumu zodpovedajúcu trojnásobku mesačných platieb ustálených podľa § 696 a nasledujúcich O.z.. Takýto výklad je opodstatnený najmä za stavu, že za dôvod výpovede z nájmu sa považuje aj čiastočné neplnenie nájmu. Iný výklad by viedol k absurdným záverom, napríklad aj takým, že aj nepatrný nedoplatok by mohol znamenať naplnenie dôvodu pre výpoveď.

9.10 Pokiaľ žalobca v podanej žalobe skutkovo tvrdil, že je vlastníkom vypratať sa majúcej nehnuteľnosti a žalovaný túto nehnuteľnosť užíva bez právneho dôvodu (ktorý právny dôvod odpadol účinnosťou výpovede z nájmu bytu) a takto tvrdený skutkový stav aj v konaní dôkazmi preukazoval, súd prvej inštancie na takto zistený skutkový stav správne aplikoval § 126 ods. 1, v spojení s ust. § 710 ods. 3, § 711 ods. 1 písm. d), § 712a ods. 3 O.z. a tieto právne predpisy aj správne interpretoval.

10.1 Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaný 1/ neunesol dôkazné bremeno a v konaní nepreukázal, že je oprávneným užívateľom vypratať sa majúceho bytu.

10.2 Jeho odvolacia námietka, že jeho právna predchodkyňa - C. B. dlžné nájomné uhradila a že aj on je ochotný dlžné nájomné a za úhrady spojené s užívaním bytu uhradiť nemohla obstať, nakoľko v konaní bolo nesporným, že žalovanému 1/ bol nájom bytu žalobcom vypovedaný výpoveďou z 23.2.2018 pre neplatenie nájomného za čas dlhší ako 3 mesiace podľa § 711 ods.1 O.z., ktorú výpoveď prevzal 26.2.2018. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu, že v zákonnej lehote (troch mesiacov od doručenia mu výpovede) na súde neuplatnil neplatnosť výpovede. Zároveň netvrdil a ani nepreukázal, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov a že na jeho strane sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu bolo potrebné poskytnúť prístrešie.

11. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti (uloženia povinnosti žalovanému 1/ byt vypratať a odovzdať ho žalobcovi) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil, keď tento rozhodol správne aj o trovách prvoinštančného konania.

12.1 Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

12.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

12.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

13. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).